

NIJLANDKRANT

VAN NIJLANDSTERS DEUR NIJLANDSTERS

We verwelkomen bijdragen van twee nieuwe Nijlandkrant-auteurs, te weten Henriët Poot met 'Verhalen om te herhalen' en Frans Labberton over taal in het algemeen en het Gronings in het bijzonder.

Eppe vervoegde zich op nummer 30 om te praten met de familie Wiegers en Walter levert een mooie bijdrage over een hobby van een markante dorpsgenoot.

Ook blikken we ver terug in de tijd en zijn er uiteraard de vaste onderdelen als DB-nieuws, de Agenda, etc. Ook zijn er twee oproepen aan onze lezers!



We wensen iedereen weer veel leesplezier en wil je ergens op reageren of heb je suggesties voor een volgende Nijlandkrant, mail ons dan op nijlandkrant@gmail.com.

In dit nummer



... van Zijlrijk in den na
op 4 Jan. met een vlegelstok zo
p het hoofd geslagen, dat het
et in de stukken heet, uitkna
ep daar dien nacht met Mett
roomde waarschijnlijk van h
nders dan van Jan met een vle
De oorzaak van die mishan
toet alleen gezocht worden in
at beide personen, hoewel
nechten. geen dorpsgenooten



Interview met de familie Wiegers	2	Walter's Wetenswaardigheden	8
Nieuws van Dorpsbelangen	5	Voor de jeugd	9
Het belang van onze taal	6	Nijland uit de oude doos	10
Agenda	5	Verhalen om te herhalen	11
		Agenda Dorpshuis én Kerk	12

Redactie:

Walter den Hollander
Sanne Brontsema-Scholten
Elizabeth Tamminga
Eppe Scholten
Henriët Pool
Frans Labberton

Vormgeving:

Dick Stoppels [dixtoppels.nl]

Ties, Dianne, Elja en Minke Wiegers en Bowie

Op een vroege zaterdagmorgen toog ik naar dat karakteristieke huisje aan de Oosternielandsterweg nr. 30 om met Ties Wiegers en Dianne Wiegers-Klein in hun pas gebouwde tuinhuis te praten. Hun beide 17-jarige tweelingdochters Elja en Minke luisterden aandachtig mee en maakten later nog het verhaal compleet.

Dianne Klein werd in 1969 in de wieg gelegd in Uithuizermeeden boven de winkel die haar ouders en haar oom en tante bestierden in het pand waar nu Eethuis Coralie is gevestigd. Het was een supermarkt en een winkel waar destijds huishoudelijke artikelen en speelgoed werd verkocht. In de tuin spelen was er voor de kleine Dianne, haar twee oudere broers en jongere zus destijds niet bij. Het balkon fungeerde soms als kleine speelplek, maar vaak toog ze naar haar Meijster grootouders die wel een tuin hadden. Na de kleuterschool en de Hervormde Lagere school – nu de Noordkaap geheten – ging Dianne naar de plaatselijke Christelijke Mavo.

Ties Wiegers had toen zijn kindertijd en puberjaren er al opzitten. Hij werd geboren in 1957 te Leens en groeide daarna met zijn zus en broer op in Ulrum, waar zijn vader bij een boer werkzaam was als agrarisch medewerker. Ties bezocht de kleuterschool in Ulrum, al ging dat, in het

begin niet van harte: ‘Nadat mijn moeder me voor de eerste keer daarnaartoe bracht, was ik al eerder weer thuis dan mijn moeder’, zo vertelde hij lachend. Wellicht was dat al een beetje een voorbode van hoe Ties zijn verdere schooltijd zou oppakken en beleven. Spelen gebeurde toen vooral buiten, in het dorp of bij de boer waar pa werkte. Af en toe gingen ze zwemmen in het Hunsingokanaal.

Vakanties bestonden uit een dagje dierentuin Emmen of op de fiets naar De Poffert (streekje dichtbij Hoogkerk), daar bleef het bij voor de familie Wiegers.

Dat was voor de familie Klein anders. Veelal de natuur en het water opzoekend trokken zij bijvoorbeeld regelmatig naar De Oldemeijer in Hardenberg. Dianne zou later haar vleugels nog verder uitslaan. In haar latere jeugd was zij regelmatig zwemmend en schaatsend sportief bezig. Bij gebrek aan een tuin werd ook vaak met haar leeftijdsgenoten het Meijsterbos opgezocht, waar zij het avontuur vond en in klimpartijen en spooktochten haar drang naar fantasie kwijt kon. ‘Ik was meer een kwajongen dan een meisje’, zo vertelde Dianne. ‘Ik had een onbezorgde jeugd.’



Na de Mavo bezocht Dianne kort de Detailhandelsschool, maar al gauw bleek dat niet haar ding en ze ging naar de Culinaire Vakschool in Groningen, waar ze een cursus Horeca voltooide en zelfstandig kok werd. Dat was het begin voor nog meer avontuur.

Aan Ties was het onderwijs, zoals eerder aangegeven, veel minder besteed. Na de Lagere school in Leens, bezocht Ties achtereenvolgens de Mavo in Leens en de Technische School in Wehe den Hoorn, die hij beiden zonder diploma verliet. 'Flierefluiten, dat was meer mijn ding', aldus Ties. Hij ging op 16-jarige leeftijd aan het werk, om te beginnen als winkelbediende bij Straatsma in Ulrum. Later deed hij hetzelfde bij Zaadhandel Lameijer aan het Zuiderdiep in Groningen. 'Dit bedrijf had ook een tuin achter de katholieke begraafplaats aan de Hereweg', zo vertelde Ties. 'Ik heb daar zelfs wel eens geholpen om urnen bij te zetten.'

Tijdens een reisje van een reisvereniging ontmoette Ties zijn toekomstige eerste vrouw Marianne in Luxemburg. Zij kwam uit Rotterdam. Na 3 jaar verkeren trouwden ze en gingen wonen aan de Helperwestsingel in Groningen en later in een boerderij in Eenum, die gebouwd was op de hoogste wierde van Groningen.



Werkend vervulde Ties, naar eigen zeggen, zijn mooiste tijd bij Simmeren schroot, waar hij de schrootkraan verruilde voor een vrachtwagen nadat hij zijn vrachtwagenrijbewijs had gehaald en ook nog zijn Mavodiploma haalde op de avondschool. 'Een prachtige tijd', aldus Ties.

Omdat de boerderij in Eenum meer en meer in verval raakte, gingen Ties en Marianne op zoek naar iets anders en kwamen uiteindelijk in 1984 in Oosternieland terecht. Daar werden hun gezamenlijke kinderen Elleke (1985), Leon (1987) en Annemieke (1990) geboren. Na 22 jaar getrouwd te zijn geweest, gingen Ties en Marianne uit elkaar. De kinderen gingen met Marianne mee naar Uithuizen.

Avontuur, daar was Dianne dus best wel een beetje naar op zoek. En dat vond ze, na haar voltooide koksopleiding, al gauw door naar Vianden in Luxemburg te vertrekken om daar als zelfstandig kok in een hotel aan het werk te gaan. 'Ik wilde ook wel een beetje ontsnappen aan dat toen voor mij, wat benauwend milieu in Uithuizermeeden', zo zei ze. Dat was slechts het begin van een grotere internationale zoektocht naar werk en avontuur.

Zo ging ze met groepje andere meiden naar Zwitserland met als doel geld te verdienen om uiteindelijk het avontuur in Australië te zoeken. Dat gebeurde voor Dianne ook inderdaad, al was dat uiteindelijk kortstondiger dan de bedoeling was.

Maar ze trok daar met een vriend, werkend rond in een stationwagen en plukte onder meer appels en peren.

Terug in Nederland kreeg ze, via werk op Borkum, contacten met iemand uit Keulen waar ze toen heen trok om in Leverkusen te gaan werken. Na vijf jaar keerde ze echter weer terug naar het Groninger Hogeland waar ze, in Usquert, tijdelijk bij haar broer Cor ging wonen.

Rond het jaar 2000 was het dat Dianne en Ties elkaar ontmoetten in De Kombuys in Uithuizermeeden. Een ontmoeting met gevolgen dus. Vanaf 2001 gingen ze samenwonen in het huis in Oosternieland waar Ties toen nog woonde en ze trouwden, nu bijna

25 jaar geleden, op 24 oktober 2001. Ties werkte ondertussen al een aantal jaar als chauffeur bij Landjuweel.

Dianne wilde m.b.t. haar werk andere dingen

gaan doen. Ze volgde een opleiding Sociaal Pedagogisch Werk en kwam zo terecht bij 's Heerenloo in Bedum als woonbegeleider. Daar werkte ze 19 jaar waarna ze bij Cosis in Veendam terecht kwam, onder meer als ambulante begeleider. Momenteel is ze bezig met de HBO-opleiding Social Work.

Op 16 december 2008 zagen Elja en Minke het eerste levenslicht. Ze vertellen dat ze met veel plezier in het (kleine) Oosternieland wonen. Inmiddels hebben ze beiden hun middelbare

schoolopleiding aan het Hogeland College met succes afgerond. Elja zit nu in het 2e jaar van de MBO-opleiding Travel & Hospitality met als doel later eventueel in de reiswereld haar emplooi te vinden.

Minke is net gestart met de Hbo-opleiding voor Fysiotherapie in Groningen. In hun vrije tijd verdienen ze wat bij. Elja doet dat bij de Zuivelboerderij in 't Zandt en Minke bij Mendels Theeschenkerij in Middelstum. Beiden beginnen dus ook hun vleugels uit te slaan en ze geven beiden aan dat ze op zoek willen naar werk- en woonplekken waar het iets groter en levendiger is dan in het kleine Oosternieland.



Dat geldt zeker niet voor Ties en Dianne. Beiden zijn verknocht aan hun mooie plek in Oosternieland en ze zullen daar niet gauw vertrekken. Waar Dianne dus druk is met werk en studie is Ties inmiddels met pensioen.

Hij moet het momenteel wat rustiger aan doen, maar doet vrijwilligerswerk waar hij veel plezier aan beleeft. Zo helpt hij met houtzagen bij Cosis in Uithuizen en brengt voor de zuivelboerderij regelmatig producten rond in de provincie. Ook geniet Ties van zijn 6 kleinkinderen.

We hopen de familie Wiegers nog heel lang in Oosternieland tegen te komen!

Nieuws vanuit Dorpsbelangen



Stand van zaken Pawoz—gelden.

Urnenplek op het kerkhof



In het voorjaar van 2027 zullen er, binnen het kader van de PAWOZ—gelden 9 urnenplekken worden gecreëerd op het kerkhof in Oosternieland. Dat gebeurt op verzoek van meerdere verzoeken van Nijlandsters. De Gemeente heeft daartoe opdracht gegeven aan Veenstra Natuursteen Uithuizermeeden.

Kunst en Cultuur

We zijn blij te kunnen melden dat de eerste gelden ten behoeve van Kunst en Cultuur vanuit de PAWOZ—pot zijn overgemaakt naar Oosternieland.

Daar kunnen we veel mee doen ten behoeve van de meest uiteenlopende zaken m.b.t. kunst en cultuur en wel in de meest brede zin van het woord.

Een eerste voorbeeld daarvan is dat inwoners van Oosternieland per adres twee gratis kaarten konden

reserveren voor het concert van Erwin de Vries in de kerk op zondag 25 oktober 2026. En er is natuurlijk veel meer mogelijk. Veel van de geplande dingen die op stapel staan (zie agenda) worden mede daaruit betaald.

Maar waar ook behoefte aan is, zijn ideeën hoe we dit geld verder kunnen besteden! Iedereen wordt bij deze dan ook uitgenodigd om met suggesties te komen. En dat kan dus op zeer divers gebied worden ingevuld!

Culturele Commissie.

In het verlengde van het bovenstaande hierbij nogmaals de oproep om zitting te nemen in de (nog op te richten) Culturele Commissie Oosternieland. Er heeft zich al een aantal mensen gemeld, maar meer is altijd welkom!



Hou 't mit de (Grunneger) toal stait.

In het hele land zijn de scholen weer begonnen. Tot 1902 konden de kinderen uit Oosternieland lopend naar school, namelijk in ons eigen dorp. Op school werd toen ook nog Gronings, of eigenlijk Hogelandsters, gesproken. Tijd om deze 'toal' eens onder de loep te nemen!

LAGER ONDERWIJS.

Ged. Staten van Groningen hebben goedgunstig beschikt op het verzoek van den Raad der gemeente Uithuizermeeden, om de school te Oosternieland voor onbepaalden tijd te mogen sluiten en de kinderen van daar naar de school te Zijldijk te zenden. Voorloopig is dit voor een jaar toegestaan, bij wijze van proef. Valt die gunstig uit, dan kan de vergunning later worden verlengd.

Het Gronings behoort tot het Nedersaksisch en is dus geen dialect van het Nederlands. Het is een officieel erkende en door de overheid beschermde regionale taal of streektaal onder het Europees Handvest voor regionale talen of talen van minderheden. Kinderopvang en scholen mogen het Nedersaksisch gebruiken en basisscholen en middelbare scholen mogen het vak Nedersaksisch geven.

Op het Hogeland wordt het Hogelandsters gesproken, als dialect van het Gronings. Het wordt soms wel het meest karakteristieke Groningse dialect genoemd. Het Stads Gronings wordt soms wel gezien als het "originale Gronings".

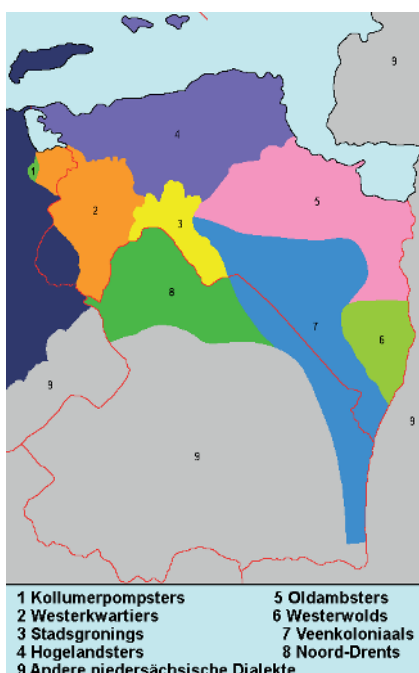
Het Gronings bestaat verder uit de volgende dialecten: het Stadjeders, het Westerkwartiers, het Oldambtsters, het Westerwolds, het Kollumerpompsters en het Veenkoloniaals.

Het Hogelandsters kenmerkt zich onder andere door het feit dat vaak geen lidwoord wordt gebruikt, in tegenstelling tot de meeste andere dialecten in Nederland en Duitsland. Ook komen de typisch Groningse tweeklanken "ai" en "ou" vaak voor, bijvoorbeeld in kouk en stain. Voorbeeld: Mien noaber was nait ien hoes dou kat kwam.

Voor de 14e eeuw sprak men in het gebied dat nu Groningen is Fries. Voornamelijk in de Ommelanden is dit lange tijd zo geweest. In de stad ging men op een gegeven moment Middel Nederduits spreken.

Nadat de stad meer invloed kreeg over de Ommelanden

is uit de combinatie tussen het Middel Nederduits en het Fries een nieuwe variant gevormd wat we nu kennen als het Gronings. Sommige Groningse grammaticale structuren hebben overeenkomsten met het Fries en ook zijn er woorden die overeenkomen, zoals het woord voor "zakje" waar we in het Gronings spreken van een "puut" is in het Fries een "pûde".



Er is geen standaard variant van het Gronings, er is dus geen correcte of foute manier van het Gronings spreken of schrijven. Wel wordt er vaak gesproken dat het Gronings vernederlandst. Dat mensen de authentieke woorden niet meer gebruiken maar een vergroningste variant van het Nederlandse woord. Dat men "eerappel" gebruikt voor een aardappel, in plaats van het woord "tovvel".

Beide zijn Groningse woorden maar het eerste lijkt meer op het Nederlands waardoor het tweede verloren kan gaan.

Nieuwe Groningse woorden komen ook nog op. Tijden veranderen en daar heb je soms nieuwe woorden voor nodig. Zo wordt een elektrische tandenborstel in het Gronings een “bekbrommer” genoemd of een cd een “spaigelploatie”.

Er is niet veel onderzoek naar hoeveel Groningers er Gronings spreken en kunnen verstaan. Het meest recente onderzoek komt uit 2013 door Bloemhoff et al.

Daarin staat dat 77.7% van de Groningers Gronings kunnen verstaan, maar dat maar 45.6% het thuis gebruikt (vaak in combinatie met het Nederlands). Het Gronings wordt meer gesproken door de oudere bevolking van Groningen. Van alle 61+ers spreekt 40% het thuis, terwijl dat bij de groep van 18-39 het er maar 17% zijn.

Maar ach, ieder vogeltje zingt zoals hij gebekt is en veel maakt het niet uit. Ede Staal zong er al over in het prachtige lied “Wat moakt het oet”:

Dus? Mit de Grunneger taal stait het wisselend, mor der wordt hard veur streden!

Bronnen: Levende Talen Nedersaksisch en het Centrum Groninger Taal en Cultuur

Wat moakt het oet – Ede Staal

“Woar ik geboren bin, woar ik de mensen ken

Dat is mien Grunneger laand, doar aan de woaterkaant

Woar ie de woorden heuren, dij joen gedachten kleuren

De ziel van elk verhaal

Joen aigen taal

‘

t Dialect is nait van stain, ‘t verandert met de tied

En as ie onze schrievers lezen, din kin je dij veranderingen zain

Of Westerwold, of ‘t Hogeland, ja elke streek zien aigen variaant

Of Zoltkaamp, Drijburg of Brilttil

As ie goud luustern heur je ‘t verschil

Wat moakt ‘t oet, wat moakt ‘t oet, of ‘t nou onkruud is of roet

Edik blijft toch zuur of zoer en ‘n agrarier ‘n boer

Of ‘t ‘n vel is of ‘n vlij, moag van streek of schieterij

Ach wat moakt ‘t aiglieks oet

Bakker bakt toch brood of stoet”



VAN FRANK EN THALER TOT JAAP WOLTJER

Nu eens een ander stukje over
groen, maar wel over iemand
met groene vingers!

Iedereen in ons dorp kent onze Jaap Woltjer wel, maar weet men ook wie of wat Frank en Thaler is? Ik zal het snel uit de doeken doen. Frankenthaler is geen persoon maar een druivensoort. De Frankenthaler heeft net als Jaap een rijke geschiedenis. De druif is nauw verbonden aan de Nederlandse glastuinbouw. De herkomst ligt in Zuid-Tirol waar het zich eeuwen geleden verspreidde via Oostenrijk en Duitsland. Frankenthal ligt in Palts, Duitsland. De Frankenthaler is een uitstekende tafeldruif maar je kunt er ook wijn van maken.

Tot zover even de geschiedenis van de druif...

Drie jaar geleden kwam Jaap poolshoogte nemen op 'Landje Hollander 2', terwijl ik kleine spilletjes aan het aanplanten was in de boomgaard. Het gesprek ging al snel over allerlei eetbare planten en dat dit een leuke hobby is. Jaap vertelde dat zijn hobby druiven telen was en dat hij een kas had met oude druivenstokken.

Hij vroeg mij of ik het leuk vond om een keer te komen kijken in de kas. Mijn nieuwsgierigheid was gewekt.

Op een mooie dag reden we naar de kas van Jaap in Uithuizermeeden. In de buurt van de Meistertoren ligt een mooie oude kas verscholen. Vol overgave en passie vertelde Jaap over het kweken van zijn druiven. Van het snoeien in de winter en het bestrijden van de ziekte meeldauw door het injecteren van een pil in de stam.

Dat deed hij op een voor mij opmerkelijke manier. Hij boorde met een boormachine een gaatje in de stam, plaatste er een pil in en dichtte het gat af met een houten plug. 'Maar er moest meer gebeuren', zei Jaap. Hij haalde 2 kleine scharen uit zijn auto en zei: 'We gaan druiven krenten en jij weet wel hoe dat moet'.

Dus ik werd aan het werk gezet. 'Krenten' is kleinere druiven uit de tros knippen.



Zo ontstaat meer ruimte voor andere druiven om te groeien en wordt schimmelvorming voorkomen. In dat geval is de tros verloren en kan deze weggegooid worden.

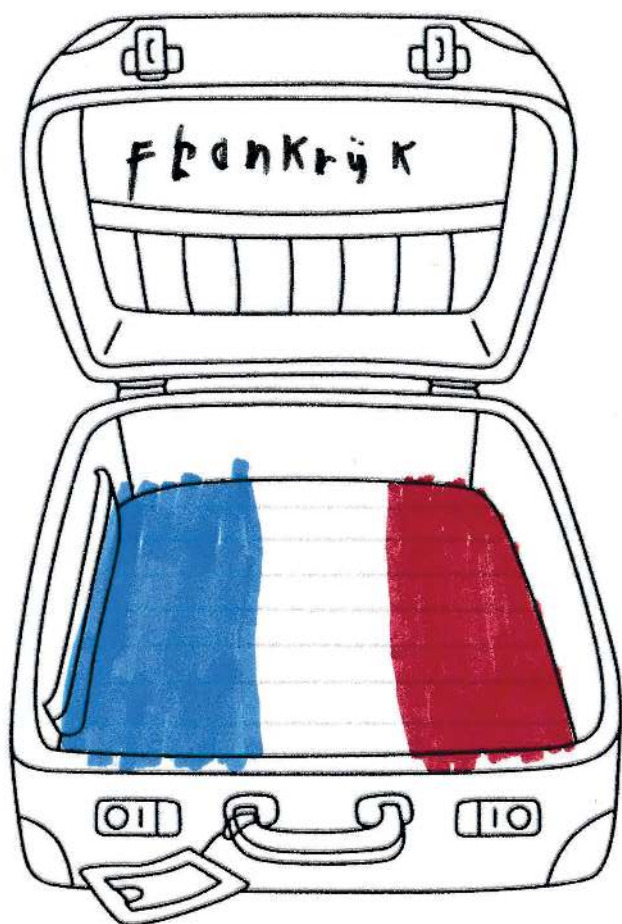
Jaap wilde mooie grote, geschouderde trossen hebben, die lekker zwaar konden worden. Zo heet dat in vakjargon. Jaap besteedt veel tijd aan zijn druiven en hij voert dit ambacht met veel liefde uit, want een ambacht is het zeker!

Aan het einde van het druivenseizoen werd ik door Jaap getrakteerd op een doosje met de heerlijkste druiven!

door Walter den Hollander

Voor de jeugd

DE LEUKSTE KOFFERS VAN TWEE NIJLANDSTER KINDEREN DIE DE WERELD OVER WILLEN!



Sem



NIJLANDSTER NIJS UIT DE OUDE DOOS!

Ook in vroegere tijden was Oosternieland in het nieuws, zelfs in landelijke (dag)bladen. Op menige plek (o.a. Groninger Archiven / Delpher) kun je af en toe toch wel bijzondere nieuwsstipjes in dat verband vinden. Hierbij enkele opmerkelijke berichtjes:

Gevaarlijk speelgoed.

Uit Uithuizermeeden bericht men ons: Zondagnamiddag was de 17-jarige P. P. te Oosternieland met een windbuks bezig mus-schen te schieten. Uit verregaande roeke-loosheid richtte hij het wapen op eenige al-daar aanwezige kinderen, met het ongelukkig gevolg, dat de 10-jarige P. J. K. door een kogel in het oog werd getroffen. Het gewonde knaapje moest nog dienzelfden middag naar het Ooglijdersgesticht te Groningen worden vervoerd.

Van een kruiwagen.

„Kruiwagens“ en „kruiarren“ kunnen o zoo gemakkelijk zijn. Maar ze kunnen je ook 'n leelijke pijp doen rooken!

Dat ondervond dezer dagen de arbeider Adriaan van D. van 't Oosternieland. De man was in dienst bij Harm Maarhuis te Uithuizermeeden, die 'n sterken kruiwagen had. Wacht, dacht Van D., laat ik dien wagen maar 's gebruiken voor den mest, dien ik over 't land moet brengen, en hij nam den kruiwagen mee, zonder te vragen.

Maarhuis vermiste den wagen vrij spoedig en stelde een onderzoek in. Toevallig werd hij gewaar, dat de wagen in kwestie zich ter reparatie bevond bij den wagenmaker A. Groendijk te Oosternieland. En 'n oogenblik later kwam Van D. z'n excuses aanbieden.

't Was te laat. De politie had zich reeds met de zaak bemoeid en heden moest Van D. terechtstaan. Hij zeide niet het doel te hebben gehad den wagen te stelen.

Het O.M. vorderde tegen beklaagde 1 maand gevangenisstraf.

Een sociaal-democraat en 'n „vrije“ socialist.



kers, N. werd er van beschuldigd de ruitenwisser van de auto van één der Noordwijkers te hebben beschadigd. Hij werd op ergerlijke wijze mishandeld.

Dubbel jubileum

De heer en mevrouw E. Oosting te Oosternieland, herdenken 13 Mei a.s. de dag dat zij 50 jaar getrouwd zijn. Bovendien zijn zij dan eveneens 50 jaar abonnee van het Nieuwsblad van het Noorden.

Brand in werkplaats te Oosternieland

Woensdagmorgen werd de brandweer gealarmeerd voor een brand in de timmerwerkplaats van de heer H. A. Stel te Oosternieland. De brandweer was spoedig ter plaatse. Zij wist de brand te beperken tot de werkplaats, welke aanzienlijke schade opliep. Het woon-gedeelte kreeg enige waterschade.

De oorzaak is het spelen met vuur door een vijfjarig kind in de werk-plaats. De heer Stel was tegen brand verzekerd.

Mishandeling te Oosternieland.

9. Jan W. van Oosternieland heeft Harm S. van Zijldijk in den nacht van 3 op 4 Jan. met een vlegelstok zoódanig op het hoofd geslagen, dat het, zooals het in de stukken heet, uitknapte. S. liep daar dien nacht met Metta B. en droomde waarschijnlijk van heel wat anders dan van Jan met een vlegelstok.

De oorzaak van die mishandeling moet alleen gezocht worden in het feit, dat beide personen, hoewel boeren-knechten, geen dorpsgenooten waren. Eisch 14 dagen gev.straf.



IN DEN WEG UITHUIZERMEEDEN—OOSTERNIELAND wordt een scherpe bocht belangrijk afgesneden en flauwer gemaakt, hetgeen een groote verkeersverbetering en een kans op minder ongelukken beteekent.

Cliché's N. N. Clichéfabr., Groningen



Regelmatig staat er iemand voor onze deur die ooit in ons huis heeft gewoond, gelogeed of er verhalen over kent of heeft gehoord. Het is heel leuk om als bewoner van dit huis deze verhalen te horen.

Daarom leek het ons een leuk idee om verhalen te verzamelen over huizen in Oosternieland. Misschien heb je zelf een leuke anekdote, een grappig verhaal uit de familie of mooie herinneringen aan een huis. Het lijkt ons leuk om verhalen over Oosternieland te herhalen en zo ook te bewaren voor later. We zullen in de komende Nijlandkranten een foto zetten van een pand uit Oosternieland (na overleg met de bewoners natuurlijk) en daar mogen jullie verhalen over insturen.

We beginnen met één van de oudste huizen in Oosternieland, de boerderij van Leo Luten. Heb je mooie verhalen of herinneringen aan dit pand? Stuur die dan naar de redactie van de Nijlandkrant. We zullen er dan in de volgende krant een artikel over schrijven. Dus weet je iets interessants of moois over de boerderij van Leo? Laat het ons weten!

Wanted!! De Nijlandkrant is op zoek naar Nijlandsters die.....



... willen vertellen over hun tuin of hun meest geliefde plekje in de tuin. Maak een foto van je tuin of het plekje daarin waar je blij mee bent en vertel er iets over!



... willen vertellen over hun favoriete hobby. Waarom besteed je graag zoveel tijd aan je hobby en wat levert het je op? Vertel er over!

Wil je meedoen? Schrijf een stukje over je tuin of je hobby of beide. Stuur eventueel een foto / foto's mee en we plaatsen het in de Nijlandkrant: nijlandkrant@gmail.com

Komende activiteiten in Oosternieland (onder voorbehoud)

DATUM	WAT IS ER TE DOEN?
Zaterdag 3 oktober	09.30-13.30: Burendag met soepmiddag
Zaterdag 17 oktober	19.00-21.00: Kinder / jeugddisco 21.00-00.00: Disco voor alle leeftijden
Woensdag 14 oktober	10.30-13.00: Kinderactiviteit / pannenkoek eten
Vrijdag 16 oktober	17.00-20.00: Vrijdag middag borrel
Dinsdag 20 oktober	11.00-13.00: Visje eten
Zondag 25 oktober	14.30: Erwin de Vries in de kerk
Vrijdag 6 november	20.00: Lezing door Sanne Meijer over het 'Groninger Bakboek'.

